

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: S.Š., zastoupeného JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem se sídlem Boettingerova 26, Plzeň,** proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Plzni ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, a ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 78,90 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou soudu osobně dne 21.6.2011 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, a ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729.

Rozhodnutím ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, Finanční ředitelství v Plzni dílčím způsobem změnilo výši daně silniční **za rok 2007** (a výši penále) vyměřené žalobci dodatečným platebním výměrem vydaným Finančním úřadem v Rokycanech dne 16.11.2010 pod čj. 68215/10/150910401586. Rozhodnutím ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, Finanční ředitelství v Plzni dílčím způsobem změnilo výši daně silniční **za rok 2008** (a výši

penále) vyměřené žalobci dodatečným platebním výměrem vydaným Finančním úřadem v Rokycanech dne 16.11.2010 pod čj. 68224/10/150910401586. Rozhodnutím ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729, Finanční ředitelství v Plzni zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo dodatečný platební výměr Finančního úřadu v Rokycanech ze dne 16.11.2010, čj. 68229/10/150910401586, jímž byla žalobci vyměřena daň silniční **za rok 2009** (a jímž byl vyrozuměn o povinnosti platit penále).

Daň silniční byla v rozhodném období upravena zákonem č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o dani silniční*“ nebo „*ZDS*“).

V žalobě žalobce namítá, že již v průběhu daňové kontroly sdělil Finančnímu úřadu v Rokycanech, že motorové vozidlo Škoda 706, RZ: ..., jehož se týká dodatečné zdanění, je vozidlo, se kterým nedisponuje již od r. 1992, když toto vozidlo prodal firmě Přestavby a rekonstrukce Drudíková – Fiala dne 24.4.1992, což doložil kopií faktury a dokladem o prodeji vozidla. Současně také kontrolnímu orgánu sdělil, že kupujícího vybavil plnou mocí k provedení převodu vozidla na tehdejší dopravní inspektorátu Policie ČR v Rokycanech. Tato jeho tvrzení jsou zachycena v protokolu o místním šetření ze dne 11.8.2010. V tomto protokolu je rovněž zachycen jeho návrh, aby byla provedena kontrola subjektu kupujícího. Kontrolní orgán k tomuto rozhodl, že tento návrh bude řešen. Finanční úřad v Rokycanech se bohužel touto námitkou žalobce dále nezaobíral. Žalobce má za to, že Finanční ředitelství v Plzni postupovalo v rozporu s § 2 odst. 1 ZDS, kde se říká, že vozidlo musí být registrováno a provozováno v České republice. Jak Finanční úřad v Rokycanech, tak Finanční ředitelství v Plzni nepostupovaly v intencích tohoto zákona, když žalobce považují za provozovatele vozidla, ačkoli bylo tímto doloženo a prokázáno, že vozidlem nedisponuje již od 24.4.1992. Žalobce tedy nemá faktickou možnost nejen vozidlo provozovat, ale není mu ani známo, kde se v současné době předmětné vozidlo nachází.

Finanční ředitelství v Plzni se k žalobě vyjádřilo tak, že k otázce registrace vozidel, resp. ke znění § 2 odst. 1 věty druhé ZDS se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.7.2008, čj. 7 Afs 64/2008-52, tak, že konstatoval, že jedinou a rozhodující skutečností v otázce vzniku daňové povinnosti u vozidel s hmotností alespoň 12 tun určených výlučně k přepravě nákladů je registrace těchto vozidel v České republice, když pod termínem „vozidlo registrované v České republice“ je třeba chápat takové vozidlo, které má vydanou příslušnou státní poznávací značku, není vyřazeno z registru a opravňuje jeho provozovatele (vlastníka) k provozu tohoto vozidla na pozemních komunikacích v České republice. Předmětnému vozidlu byla vydána registrační značka..., nebylo vyřazeno z registru silničních vozidel a dle údaje v registru silničních vozidel (statut provozované) bylo možné vozidlo provozovat na pozemních komunikacích. Předmětné vozidlo ... je nákladní automobil s největší povolenou hmotností 16 tun, které je dle údajů v registru silničních vozidel registrováno v České republice od roku 1973, a to i v předmětných letech 2007, 2008 a 2009 ve statutu provozované. Vozidlo RZ ... tak bylo podle § 2 odst. 1 věty druhé ZDS v předmětných letech předmětem daně silniční, a protože byl v registru silničních vozidel a v technickém průkazu vozidla jako provozovatel uveden žalobce, byl podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDS za vozidlo poplatníkem daně silniční, bez ohledu na to, zda vozidlo používal či nikoliv. Skutečnost, že žalobce vybavil kupujícího plnou mocí k provedení převodu vozidla a tento

dohodu nesplnil, nemá vliv na daňové řízení. Nesplnění dohody musí daňový subjekt uplatnit u osoby, která dohodu nedodržela.

Rozsudkem ze dne 14.8.2012, čj. 30Af 15/2011-58, zdejší soud žalobou napadená rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni zrušil a věc vrátil mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podalo Finanční ředitelství v Plzni kasační stížnost. Rozsudkem ze dne 27.11.2012, čj. 1 Afs 79/2012-42, Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14.8.2012, čj. 30Af 15/2011-58, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

Konstatuje se, že dne 1.1.2013 působnost Finančního ředitelství v Plzni jako žalovaného přešla na Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně (§ 69 s.ř.s. ve spojení se zákonem č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 407/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony).

V § 2 ZDS je upraven předmět daně, v § 4 jsou upraveni poplatníci daně.

Podle § 2 odst. 1 věty první ZDS, ve znění účinném pro léta 2007 až 2009, předmětem daně silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná a provozovaná v České republice, jsou-li používána k podnikání nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činností, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 2 odst. 1 věty druhé ZDS, ve znění účinném pro léta 2007 a 2008, bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností *alespoň 12 tun* určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.

Podle § 2 odst. 1 věty druhé ZDS, ve znění účinném pro rok 2009, bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností *nad 3,5 tuny* určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDS, ve znění účinném pro léta 2007 až 2009, poplatníkem daně je fyzická nebo právnická osoba, která je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel a je zapsána v technickém průkazu.

Ve svém původním rozsudku (ze dne 14.8.2012, čj. 30Af 15/2011-58) zdejší soud uvedl, že v přezkoumávané věci se nejedná tolik o to, zda vozidlo Škoda 706, RZ: ..., je předmětem daně silniční [§ 2 ZDS], jako o to, zda poplatníkem daně silniční za toto vozidlo je žalobce [§ 4 ZDS]. Na základě argumentace dovodil, že výrazem „provozovatel vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel“ [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění účinném od 1.1.2002] je třeba rozumět vlastníka vozidla registrovaného

v České republice v registru vozidel nebo jinou fyzickou nebo právnickou osobu zmocněnou vlastníkem k provozování takového vozidla vlastním jménem. Vzhledem k tomu zdejší soud zaujal k věci odlišný právní názor než Finanční ředitelství v Plzni a Finanční úřad v Rokycanech. K argumentu Finančního ředitelství v Plzni *Protože podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 16/1993 Sb. je poplatníkem daně silniční za vozidlo fyzická nebo právnická osoba, která je zapsána jako provozovatel vozidla, byl za vozidlo RZ ... poplatníkem daně silniční daňový subjekt. a Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 16/1993 Sb. je poplatníkem daně silniční za vozidlo fyzická nebo právnická osoba, která je zapsána jako provozovatel vozidla, tedy daňový subjekt, který byl dle sdělení Městského úřadu Rokycany, odbor dopravy, po celý rok 2007 / 2008 / 2009 uveden v registru silničních vozidel jako provozovatel vozidla RZ ...* [s. 4 rozhodnutí čj. **4400/11-1100-400729** a čj. **4401/11-1100-400729** a s. 3-4 rozhodnutí čj. **4402/11-1100-400729**] soud konstatoval, že formulace užitá Finančním ředitelstvím v Plzni je v očividném rozporu s dikcí příslušného zákonného ustanovení, podle něhož poplatníkem daně silniční není fyzická nebo právnická osoba, která je zapsána jako provozovatel vozidla (registrovaného v České republice v registru vozidel), nýbrž fyzická nebo právnická osoba, která je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel. K argumentu Finančního ředitelství v Plzni *Protože správce daně prodej vozidla nezpochybňoval, nebylo třeba, aby tuto skutečnost ověřoval u daňovým subjektem uváděného pana S.F., protože pokud se prodej nepromítl ve změně v osobě provozovatele v registru silničních vozidel, nemá prodej vozidla žádný vliv na osobu poplatníka daně silniční.* [s. 4-5 rozhodnutí čj. **4400/11-1100-400729** a čj. **4401/11-1100-400729** a s. 4 rozhodnutí čj. **4402/11-1100-400729**] soud uvedl, že na základě výše uvedených úvah má – oproti správcům daně – za to, že prodej vozidla na osobu poplatníka daně silniční naopak vliv má, a to i tehdy, jestliže se nepromítl ve změně v osobě provozovatele v registru vozidel.

Naproti tomu Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku (ze dne 27.11.2012, čj. 1 Afs 79/2012-42) shledal jako důvodnou kasační námitku stěžovatele, že silniční daň je vybudována na formálním stavu zápisů v registru silničních vozidel. Tento závěr vyplývá přímo z § 2 odst. 1 a § 4 odst. 1 písm. a) zákona o dani silniční i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 101/2005 - 39 a čj. 1 Afs 54/2012 - 40). Nejvyšší správní soud dále uvedl, že na skutečnosti, kdo je poplatníkem daně silniční ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona o dani silniční nic nemění ani definice „*provozovatele vozidla*“ ve smyslu zákona o silničním provozu, který tento pojem vymezuje pro účely tohoto zákona, nikoliv v souvislosti s placením daně silniční. Podle soudu je také nadbytečné připomínat definici provozovatele vozidla podle zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, na kterou upozorňuje stěžovatel, neboť skutečnost, kdo je poplatníkem daně silniční lze jednoznačně vyvodit i pouhým výkladem § 4 odst. 2 písm. a) zákona o dani silniční. Na základě uvedených závěrů Nejvyšší správní soud uzavřel, že poplatníkem silniční daně z předmětného vozidla měl být žalobce, neboť splňoval formální kritéria stanovená v § 4 odst. 1 písm. a) zákona o dani silniční, tedy byl osobou zapsanou v registru vozidel jako provozovatel a stejně tak byl uveden v technickém průkazu. Rozhodným zde nemůže být ani argument žalobce, že již od roku 1992 s předmětným vozidlem nedisponuje z důvodu, že jej prodal a nabyvateli udělil plnou moc k provedení příslušné změny zápisu v registru silničních vozidel. Pokud by byl totiž žalobce dostatečně bdělý a střežil si svá práva, dohlédl by již v roce 1992 na to, aby byla provedena změna vlastníka v registru silničních vozidel. Již v tomto roce totiž platilo, že poplatníkem daně silniční je osoba fyzická nebo právnická zapsaná v technickém průkazu vozidla

vydaném v České republice jako držitel vozidla [viz § 4 odst. 2 písm. a) zákona o dani silniční ve znění do 31. 12. 2001]. Nejvyšší správní tedy shrnul, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku týkající se osoby poplatníka daně silniční ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona o dani silniční. Za správný považuje Nejvyšší správní soud závěr správního orgánu I. stupně a Finančního ředitelství v Plzni, že poplatníkem daně silniční z předmětného vozidla byl žalobce, neboť u něj byly naplněny formální předpoklady vyplývající z uvedeného ustanovení zákona o dani silniční.

V dalším viz celé odůvodnění zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.11.2012, čj. 1 Afs 79/2012-42.

Podle § 110 odst. 4 s.ř.s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

Jelikož v daném případě nastala situace předpokládaná v § 110 odst. 4 s.ř.s., zdejší soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V původním řízení zdejší soud nařídil jednání na den 14.8.2012. Učinil tak zejména proto, že tu byl návrh žalobce, aby byli jako svědci vyslechnuti J.Š., který může dosvědčit předání vozidla kupujícímu panu F. a rovněž předání plné moci k převodu vozidla na dopravním inspektorátu, a S.L., který může dosvědčit, že vozidlo zakoupil v roce 1992 od stavební společnosti Přestavby a rekonstrukce Drudíková – Fiala, přičemž toto vozidlo nebylo provozuschopné a bylo zakoupeno na náhradní díly a nebylo nadále využíváno na pozemních komunikacích. Soud tehdy rozhodl, že tyto důkazy neprovede, poněvadž spor mezi účastníky je ryze právní povahy. Své rozhodnutí o neprovedení důkazů odůvodnil soud dále tím, že v daném případě nejde o samotný fakt převodu vlastnictví k předmětnému automobilu (resp. neexistence vozidla v letech 2007 až 2009), nýbrž o právní následky tohoto převodu (resp. této neexistence). S převodem vlastnictví k vozidlu v roce 1992 jsou správci daně zřejmě srozuměni [arg.: *Protože správce daně prodej vozidla nezpochybňoval ...*]; kdyby tu přesto nějaké pochybnosti v tomto ohledu přetrvávaly, bylo by je možno právě cestou dokazování odstranit v dalším řízení před správním orgánem. Neexistencí předmětného vozidla ve zdaňovacích obdobích 2007 až 2009 se soud nemůže zabývat, protože v žalobě bylo namítáno, že žalobce vozidlem po 24.4.1992 nedisponoval proto, že je prodal, ne též proto, že fakticky přestalo existovat.

V řízení po zrušení svého původního rozsudku zdejší soud již jednání nenařizoval, neboť důvody pro neprovedení důkazů jsou nyní ještě silnější, jelikož pro věc rozhodné otázky byly již plně vyřešeny Nejvyšším správním soudem a krajskému soudu, který je vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, po zrušení jeho původního rozsudku již v dalším řízení nezbýval žádný prostor pro vlastní uvažování [srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 28.5.2009, sp. zn. IV. ÚS 786/08].

Žaloba proti třem výše uvedeným rozhodnutím Finančního ředitelství v Plzni byla podána přede dnem nabytí účinnosti novely zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, provedené zákonem č. 218/2001 Sb. (jde o doplnění odstavce 9 do § 6). Z tohoto důvodu tu byl vybrán soudní poplatek za žalobu toliko ve výši 2.000,- Kč, protože do 31.8.2011 se

postupovalo podle tohoto názoru Ústavního soudu: „*Interpretace zákona č. 549/1991 Sb., podle níž účastník řízení je povinen platit soudní poplatek za každé správní rozhodnutí, která jsou skutkově a právně zcela identická, týkají se týchž účastníků a jsou vydána též den, stejným správním orgánem, je nejen disproporční, ale také protiústavní.*“ [viz zejména nálezy Ústavního soudu ze dne 16.3.2006, sp. zn. I. ÚS 664/03]. V přezkoumávané věci má zdejší soud za to, že takováto identičnost je dána i u žalobou napadených rozhodnutí žalovaného ze dne 1.6.2011, čj. 4400/11-1100-400729, ze dne 1.6.2011, čj. 4401/11-1100-400729, a ze dne 1.6.2011, čj. 4402/11-1100-400729.

Ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. účastník, který měl ve věci plný úspěch, má zásadně právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud proto přiznal žalovanému správnímu orgánu proti žalobci náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve Finančním ředitelství v Plzni uplatněné výši **78,90 Kč**, představované poštovním poplatkem za zaslání správních spisů vztahujících se k předmětné věci Nejvyššímu správnímu soudu. Ke splnění povinnosti nahradit žalovanému správnímu orgánu náklady řízení byla žalobci určena táž pariční lhůta, která je v opačných případech požadována většinou správních orgánů s přihlédnutím k jejich možnostem takovéto platby realizovat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu [§ 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s.]. V takovém případě lze proti tomuto rozhodnutí podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 14. ledna 2013

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková